

**Západočeská univerzita v Plzni Fakulta designu a umění
Ladislava Sutnara**

Bakalářská práce

Noarova Naděžda

**Západočeská univerzita v Plzni Fakulta designu a umění
Ladislava Sutnara**

Bakalářská práce

Volný pád

Noarova Naděžda

Plzeň, 2024

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Katedra výtvarného umění
Studijní program Výtvarná umění
Studijní obor Sochařství, specializace Socha a prostor

Bakalářská práce
VOLNÝ PÁD
Noarova Nadezhda

Vedoucí práce: MgA. Vladimír Věla
Katedra výtvarného umění
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara
Akademický rok: 2022/2023

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

(projektu, uměleckého díla, uměleckého výkonu)

Jméno a příjmení: **Nadezhda NOAROVA**
Osobní číslo: **D20B0224P**
Studijní program: **B8206 Výtvarná umění**
Studijní obor: **Sochařství, specializace Socha a prostor**
Téma práce: **Volný pád**
Zadávací katedra: **Katedra výtvarného umění**

Zásady pro vypracování

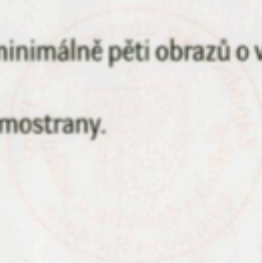
Tvůrčí záměr: malířský cyklus, opírající se o filosofii buddhismu a světonázor nabádající žít současností, akceptovat nedokonalost a nedostatek plné kontroly.

Způsob realizace: malba na plátně, kombinovaná technika např.: akryl na plátně, akrylové spreje, pastel, tužka, atd.

Cíl: vytvořit sérii obrazů, které se zabývají tématem Volný pád, experimentovat s různými materiály pro nejlepší vyjádření tématu.

Předpokládaný charakter výstupu: cyklus minimálně pěti obrazů o velikosti průměrně 60x120 až 80x160 cm.

Rozsah průvodní zprávy: minimálně 3 normostrany.

Rozsah teoretické části: **minimálně 3 normostrany textu**
Rozsah praktické části: **vyplyne ze zpracování BP**
Forma zpracování bakalářské práce: **tištěná/elektronická**

Seznam doporučené literatury:

ELKINS, J. Proč lidé pláčou před obrazy. Praha: Academia, 2007. ISBN 978-80-200-1509-9.
GRAHAM, G. Filosofie umění. Lukáš a syn (Barrister & Principal), 2000. ISBN 80-85947-53-6.
REZEK, P. Tělo, věc a skutečnost v současném umění. Praha: Jazzová sekce, 1983, 240 s. Jazzpetit. ISBN 978-80-903898-5-4.
GOMBRICH, E. Umění a iluze: studie o psychologii obrazového znázorňování. Vyd. 1. Překlad Miroslava Gregorová. Praha: Odeon, 1985. ISBN 01-525-85.
RUHBERG, K. a kol. Umění 20. století. Köln, 2004. ISBN 80-7209-521-8.

Vedoucí bakalářské práce: **MgA. Vladimír Věla**
Katedra výtvarného umění

Datum zadání bakalářské práce: **7. června 2023**
Termín odevzdání bakalářské práce: **30. dubna 2024**

L.S.

MgA. Vojtěch Aubrecht v.r.
děkan

Doc. MgA. Benedikt Tolar v.r.
vedoucí katedry

V Plzni dne 7. září 2023

Poděkování.

Děkuji mockrát vedoucí MgA. Vladimíru Vélovi a asistentce MgA. Andree Uhliarové za to, že mě tak srdečně přijali do oboru malby, a za jejich nevýslovnou podporu. Děkuji také rodičům, Kateřině Krasnikové, Valerii Vysotské za inspirace, podporu a komentáře. Mockrát děkuji všem za vstřícnost a vcítění se do mých dosavadních prací a všestrannou kritiku.

Děkuji Sofii Štolové a Marii Grafutko za redakci.

Děkuji životu.

Prohlašuji, že jsem umělecké dílo vypracoval(a) samostatně a nejedná se o plagiát.

Plzeň, duben 2024

.....

podpis autora

OBSAH.

1. KONTEXT
 - 1.1. Úvod.
 - 1.2. Mé dosavadní dílo.
2. REŠERŠE
 - 2.1. Téma a důvod jeho volby.
 - 2.2. Specifikace téma.
 - 2.3. Cíl práce.
3. REFLEXE
 - 3.1. Proces hledání.
 - 3.2. Proces tvorby.
 - 3.3. Technologická specifika.
 - 3.4. Reflexe procesu.
4. SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ
5. RESUMÉ v češtině
6. RESUME
7. SEZNAM PŘÍLOH
 - 7.1. Seznam obrazových příloh.
 - 7.2. Seznam připravené práce.
 - 7.3. Foto-dokumentace.

1. KONTEXT

1.1. Úvod.

Volný pád - (padající svoboda).

jsem volná.

padám.

volně padám.

jsem volná k pádu.

moje svoboda padat.

svoboda padá.

pád je volný.

v pádu jsem volná.

volná jsem v pádu.

padám ve své svobodě.

ve své svobodě padám.

jsem svoboda.

jsem pád.

Proces mé práce byl vždy chaotickým a nelineárním. Znamená to pro mě tzv. práce pohodlného formátu: pracovat rychle a hodně, snadno měnit koncept nebo techniku, podřízovat se inspiracemi. Automatická technika tento přístup k tvůrčímu procesu dobře doplňuje, proto jsem se rozhodla se do ní ponořit hlouběji.

Proces jakékoliv tvůrčí činnosti je pro mě z definice podstatnější než výsledek. Netvořím kvůli samotnému finálnímu výsledku. Ve druhém ročníku studia jsem si zvolila podobné téma procesu na klauzuru - dělala jsem automatické drátěné sochy. (Viz 1.) Vyrůstala jsem v rodině klasických umělců, a tato zkušenost byla osvobozující z hlediska přístupu k mé práci. Nicméně samotný projekt v sobě nenesl žádné hlubší poselství než experiment přenesený bezmyšlenkovitě papírové skici do trojrozměrného prostoru.

V bakalářské práci se objevuje stejné téma automatismu a zaměření na proces. Hlavní rozdíl spočívá v tom, že tentokrát automatická malba je spíše nástrojem k odhalení tématu než samotným cílem.

1.2. Mé dosavadní dílo.

První rok a půl jsem studovala sochařství, pak jsem na půl roku přešla na malbu a ve třetím ročníku odjela na Erasmus. Takže během studia jsem dělala každý semestr něco nového. Baví mě děláni více technik (většinou kombinace jednoho způsobu skrze druhý). Uspokojuje to moji ambiciózní touhu znát a umět všechno na světě. Nicméně, při výběru tématu bakalářské práce jsem chtěla zvolit téma, které mi umožní využít a rozvíjet mé stávající dovednosti.

Po analýze mé dosavadní tvorby jsem si uvědomila, že ráda pracuji na hraně performance, napříč několika směry. Ráda dělám konceptuální umění ve smyslu, že si stanovuji nespílnitelné úkoly a hledám jejich řešení. "Pouze neřešitelné problémy jsou hodné řešení."

V kombinaci s mojí komfortní zónou - rychlými expresivními malbami, prací s barvou a kresbou z přírody - jsem se rozhodla tohle všechno využít v novém formátu z mého hlediska. Na začátku jsem nevěděla, co z toho ve výsledku vznikne. Dokonce jsem ani nevěděla, co chci - položila jsem si nelehký úkol (ilustrovat široké téma buddhismu, meditace, kontroly a spojení mých myšlenek). Rozhodla jsem se, že uvidím, co z toho vznikne... jaké řešení mě napadne s využitím dovedností a znalostí, které jsem se naučila při přeskokování od jednoho k druhému.

V průběhu práce jsem pozorovala, jak všechny dřívější získané zkušenosti mi dávají celkově širší spektrum možností, jak mě sochařství a performance nutí přemýšlet o jiných možnostech řešení zadané úlohy.

2. REŠERŠE

2.1. Téma a důvod jeho volby.

V létě 2022 mě silně ovlivnilo téma buddhistické filozofie, meditace a kontroly tzv. absence kontroly. Poté, co v únoru 2022 vypukla na Ukrajině válka, jsem hodně přemýšlela o bezmoci. O tom, co může obyčejná lidská bytost změnit, či jak to může ovlivnit? Odpověď na tuto otázku zní, že z velké části to není možné. Globální procesy nastartované autoritářským státem nemůže dokončit jeden člověk. To neznamená, že by člověk neměl dělat nic nebo spíše je to myšleno tak, že musí akceptovat omezenost svých vlastních schopností. Hodně mých přátel se věnuje aktivismu a dobrovolnictví. Když jsem si uvědomila, že nemám prostředky na to, abych se aktivně zapojila, tak jsem se věnovala hlavně šíření informací a drobnou pomocí kamarádce s několika projekty.

Mé úvahy o bezmocnosti přerostly ve fascinaci zenovou filozofií - přijímat svět a vlastní okolnosti takové, jaké jsou. Neplýtvat energií a nervy na to, co nemohu změnit a změnit to, co mohu. Narazila jsem na přednášky Alana Wattse, který se vyjádřil o tom, co jsem měla na mysli - zároveň máme pod kontrolou všechno a nemáme pod kontrolou nic.

Začala jsem meditovat a meditace mi poskytla vnitřní pocit klidu a uzemnění. Měla jsem touhu promítnout do své práce tento pocit "go with the flow" - odevzdat se okamžiku, aniž bych se zcela vzdala odpovědnosti a kontroly. Výraz "volný pád" je další formulací tohoto pocitu, pokusem najít metaforu, ilustraci, odraz v přírodě.

Pro mě toto téma znamená to, jak se mohu dotknout politiky bez otevřené diskuse. Způsob prožití a procítění emoce spojené se zprávami nejen o Ukrajině, ale i o vnitřní ruské politice. Nechci vytvářet politické umění, alespoň teď. Ale nemohu být apolitická, když moje země páchá válečné zločiny a prohlašuje mezinárodní hnutí LGBT, k němuž se hlásím, za "extremistickou organizaci". Moje umění každopádně bude nějakým způsobem odrážet mé pocity z toho, co se děje.

2.2. Specifikace téma.

Co to je, volný pád?

To je fyzikální proces definovaný vzorcem - čím delší je pád, tím rychleji padáte. Čím déle se děj odehrává, tím těžší je převzít kontrolu nad tímto dějem.

Volný pád - když necháme stranou všechny zbytečné okolnosti znamená to, že padám. Jde o to si to přiznat, že padáme. Ano nevím, co dělám. A nikdo to neví. Nikdo nemá

"dospělé", objektivní znalosti o tom, jak žít tento život, každý žije podle naučených vzorců, kterým se podřizuje. Téměř veškerá naše kontrola je pouhou iluzí dohledu. Všichni jsme podřízeni moci systému: společenským očekáváním a rolím, potřebě vydělávat peníze, vlastním fyzickým a psychickým reakcím.

Volný pád neznamena hodnocení skutečnosti jako negativní či pozitivní, ale pouze akceptace a uznání podmínek, v nichž existujeme. Téměř veškeré mé chování je důsledkem výchovy, hormonů, vnějších okolností a externích vlivů.

A zároveň máme každou vteřinou kontrolu nad svým jednáním. Každou vteřinu mám na výběr, zda se podřídím okolnostem nebo půjdu proti nim. Meditace dáva člověku možnost se v dané vteřině zastavit. Všimnout si, kam ho okolnosti vedou, a rozhodnout se, zda se mu to líbí. Tato pauza umožňuje člověku zažít vlastní kontrolu. A také její absenci. Chtěla jsem tuto pauzu procítit ve své tvorbě.

2.3. Cíl práce.

Cílem mé práce bylo experimentovat s materiály a formou pro co nejdůležitější vyjádření výše popsané myšlenky, a také v maximální míře využít materiály a nástroje, které jsem měla k dispozici.

Cílem mé práce v průběhu procesu se stalo to, že jsem se pokusila definovat hranice mé kontroly, pokud jde o tvůrčí proces. Snažila jsem se pochopit, čemu se při své práci věnuji, opustit postoje akademické malby a zjistit, co pak zůstává.

Mám možnost pozorovat výhody klasického vzdělání díky mým rodičům a jejich povolání. Vidím však také omezení, jež mi akademické prostředí přináší. Akademismus předpokládá, že umění je věcí definitivní, že existují jisté hranice umění. Zbavením se akademických postojů můžeme o umění přemýšlet v širším kontextu.

V této práci jsem na jedné straně cítila, že mě láká klasická forma mého díla zapadajícího do představy o klasické malbě. Na druhé straně jsem toužila po rozvoji a realizaci co nejvíce konceptuálně zajímavé idey, což jde v rozporu s akademickým pojetím umění.

Postupem práce jsem se čím dál víc vzdávala potřeby mít estetický, kompoziční, kontrolovaný výsledek. Snažila jsem se spíše pochopit, proč do tvorby zasahuji konkrétním způsobem. Postupem času se stalo to, že jsem se vzdala kontroly, co nejvíce to šlo. Během samotného tvůrčího procesu, ale i při promyšlení konceptu.

3. REFLEXE

3.1. Proces hledání.

Původně jsem chtěla ilustrovat stav meditace: ten pocit, když vás život řídí a vy se jím jen necháte nést, abyste získali zkušenost, kterou vám okolnosti dávají. Víte, že se můžete zastavit a všechno změnit, například když někdo zemře a vy nutně potřebujete být na pohřbu. Ale žádné mimořádné události se nekonají. Obecně jste se vším spokojení a prostě žijete. Jinými slovy - vědomě se vzdáváte kontroly a přizpůsobujete se okolnostem a příležitostem. Jako nejjednodušší znázornění absence kontroly jsem namalovala několik pláten s padajícími lidskými postavami. (Viz 2.)

Dále mě napadlo zobrazit to, co cítím při meditaci: fyzické vjemy, které vystupují do popředí pozornosti - zvuky, můj dech, bušení srdce, hmatové a vizuální informace či přicházející myšlenky. Šlo mi o to, abych abstraktní formou zobrazila své "já" a konkrétními obrazy vše, co se děje kolem mě. Kontrast mezi poznatelným fyzickým a nepoznatelným podvědomím. Také poměrně jednoduchá forma.

Potom tato myšlenka nabyla podoby díry: vyřízla jsem do plátna otvor jako fyzické znázornění nekontrolovatelnosti - jasný kompoziční čtverec, v jehož středu je předem určená nekontrolovatelná zóna. Plátno představovalo okamžik a fyzické pocity. Díra představovala nepoznané já a nekontrolovatelnost. Malovala jsem to, co vidím a slyším v přítomnosti, a snažila se co nejméně přemýšlet o významu toho, co zobrazuji. (Viz 3.)

Následně jsem se snažila přidat do díla třetí rovinu. Zavěsila jsem plátna s dírou do prostoru, čímž jsem rozvíjela prvek interaktivity, přidávala jsem objemové elementy a texturu jako písek smíchaný s akrylem. (Viz 4.)

Poté jsem odstranila objem, ale ponechala otvor a chodila malovat venku na obou stranách plátna své pocity v daném okamžiku. Jednalo se o dualitu přítomného okamžiku, který mám a nemám pod kontrolou. Jedna strana je fyzickou reprezentací momentu a druhá je abstraktní.

Dále jsem značně zjednodušila koncept, protože jsem si uvědomila, že se snažím postihnout příliš mnoho prvků najednou, což rozmělnuje ideu. Zaměřila jsem svou pozornost na dvě věci: na to, co mám pod kontrolou, a na to co pod kontrolou nemám. Vzala jsem si velké metry surového plátna a bez napínání namalovala momentku venku, částečně ze života, ale v podstatě intuitivně, meditativně.

Pak jsem z tohoto plátna vybrala a vystříhla čtverec a výsledný kvadrát natáhla na rám. Tímto způsobem jsem vytvořila několik výňatků z meditativního toku tvůrčí myšlenky. Symbolicky i doslova jsem vytáhla ze svých chaotických myšlenek jednu hlavní a zbytek zavrhla. (Viz 5.)

Když jsem takto přemýšlela o kontrole a nedostatcích dohledu. Uvědomila jsem si, že existuje ještě třetí prvek, který jsem předtím nezkoumala - možnost vzdát se dobrovolně kontroly. Nemusím mít pod dohledem vše, co mohu, a to je hlavní téma mé práce - přestat se snažit mít vše pod kontrolou. Zkusila jsem tento prvek do procesu přidat explicitně tím, že jsem požádala další lidi, aby z velkého plátna vystříhli čtverce. Rychle jsem si však uvědomila, že i to tuto myšlenku příliš komplikují. Od přímého zapojení dalších lidí jsem odstoupila.

Po dalším zjednodušení konceptu jsem tak dospěla ke konečné podobě práce. Rozhodla jsem se od výřezu zásadě upustit. Uvědomila jsem si, že slouží především jako záminka k tomu, abych si mohla pohrát s kompozicí. Vzhledem k mému vzdělání je pro mě těžké v jakékoliv práci ignorovat touhu po estetickém ztvárnění a kráse. Zvláště když vidím, jak to udělat v daném momentě lépe. Řezání zde sloužilo jako zbytečná kontrola, které se mohu zbavit.

3.2. Proces tvorby.

Nakonec vytvářím sérii čtvercových pláten, na kterých maluji v co nejrůznějších prostředích, čímž zachycuji dané prostředí a svůj stav v něm. Vědomě si vybírám místo, materiály a barevnou paletu pro každé plátno a pak se nechávám ovlivnit vnějšími okolnostmi jako je počasí, lidé kolem mě a můj stav. Vzdávám se kontroly nad vším ostatním, aniž bych se snažila malovat úmyslně. Kontroluji různé aspekty díla a nevím, jaký bude konečný výsledek. (Viz 6.) Vzniká tak meditativní proces, který odráží výraz "volný pád" - odevzdávám se okolnostem, ale nevzdávám se zcela odpovědnosti a kontroly, tzv. nezbytná rovnováha.

Chodila jsem malovat do přírody, na veřejná místa, železniční tratě, staveniště. Na klidnějších místech jsem se snažila před zahájením práce uklidnit se a soustředit. V těch hlučnějších prostorách jsem poslechla svůj intuitivní impuls a dělala to, co mě táhlo. Nespěchala jsem, ale ani nezpomalovala přemýšlením o dalším kroku. Ze základních barev jsem si na místě míchala paletu, která odrážela mou náladu a prostředí. Pak jsem s touto paletou malovala a snažila se co nejméně přemýšlet a jen tvořit. Některé formy a prvky jsem převzala z přírody, ale většinou šlo o jakýsi volný tok myšlenek.

Veškeré okolnosti, které jsem nemohla ovlivnit, jsem přijala jako nedílnou součást procesu. Některé z mých prací smysl děš'. Jedno z mých pláten zamrzlo, než stačilo

uschnout, a později se roztálo. Vznikly typické rýhy a praskliny, což je textura, které bych záměrně nedosáhla.

Dvakrát jsem byla vyhnána policií. V obou případech jsem odešla a nechala plátno ve stavu, v jakém bylo. Poprvé - od železničních kolejí, protože jsem malovala příliš blízko k nim, bylo mi však dovoleno zůstat malovat na nádraží. Podruhé se to stalo na náměstí sv. Bartoloměje, jelikož je to "veřejné místo" a "v parku asi malovat můžeš, ale na náměstí je to příliš". Nakonec jsem tehdy odešla malovat do parku. (Viz 7.)

Toto otevírá úplně nové téma o nedostatku kontroly - hledání hranic toho, co se smí. Chození malovat na místa, odkud by mě rozhodně měli vyhnat a nedokončení toho, co bylo přerušeno. Mimochodem, v současném Rusku by takový projekt z principu nemohl existovat. Klidně by mě mohli zatknout za nepochopitelnou kresbu ve veřejném prostoru tzv. za vlasy přitažený článek. Existují skutečné případy, kdy byli umělci zatčeni za nepolitické umění.

Můj otec je klasický malíř. Vysvětlovala jsem mu téma mé bakalářské práce a řekl, že každé malování je myšlenkovité. Je to jen jiný způsob myšlení. Při kreslení nemůžeš nepřemýšlet... kresba je to, na co myslíš. Uvědomila jsem si, že opravdu hodně přemýšlím na papíře, míchám slova, obrazy, čáry. Pořád si vedu skicáky a jsou pro mě jako diáře - zachycení a "přemýšlení". Kresba je jazyk a jako každý jazyk slouží k překládání myšlenek do podoby vnímatelné pro ostatní. Myšlením mohou být obrazy, zvuky, cokoli. Vše do čeho tyto myšlenky proměňujeme. Je přímým pokračováním procesu myšlení. Kresba stejně jako jazyk funguje jako další krok ve vývoji myšlení. Je to jen myšlenka převedená do fyzické reality.

Pomohlo mi to si uvědomit, že meditace a tvorba jsou si velmi podobné, symetrické. V mnoha ohledech synonymní. Účelem meditace je nechat myšlenky vyvíjet se do té doby, než se přesunou do jiné kategorie tzv. než přestanou mít v hlavě dominantní postavení. Meditace se praktikuje mnoha různými způsoby a tvorba se může klidně stát samostatným způsobem meditace.

Navíc každá tvůrčí práce je meditací. Přechod do nějakého jiného stavu vědomí. Ponoření se do své práce, v němž existujete v trochu jiné logice a stavu myšlení.

Nedávno jsem se v nutkání zapsat si nějakou myšlenku schoulila s papírem a tužkou nad víkem kbelíku a kolemjdoucí spolužačka se mi vysmála. Jelikož stůl byl doslova půl metru od kýblu, ale já si vybrala kbelík. Myslím si, že takovou tvůrčí slepotu zná každý.

Moje práce je tedy především o meditativním procesu. Je to pokus myslet jinak a nekontrolovat, co si "myslím". Abych to reflektovala, natočila jsem kromě pláten také video z tohoto procesu. (Viz 8.)

Za hlavní výsledek své práce považuji především samotný proces, který se stal samotnou ilustrací tématu.

3.3. Technologická specifikata

Díla jsou vytvořena na plátnech smíšenými technikami: akrylem, akrylovými spreji, olejovými pastely, olejovými tužkami, graffiti fixy. Některá plátna nejsou opatřena základním šepsem. Většina je natřena v jedné vrstvě hotovým šepsem. Malovaná plátna v přírodě jsem někdy natáhla na rámy, které jsem sestavila v ateliéru.

Malovala jsem na plátna malého a velkého formátu. Nejmenší byl cca 20x20 cm a největší cca 150x150 cm. Kvůli této variabilitě jsem zkoušela různé přístupy k práci, různé velikosti štětců. Nakonec jsem si uvědomila, že mi tato meditativní technika nejvíce vyhovuje na formátech 100-120 cm. Tato velikost mi dává volnost v jednání a zároveň je stále dostatečně malá, abych při práci viděla celek. Výsledkem je, že většina pláten vybraných pro výstavu má tuto velikost.

Souběžně jsem se věnovala také meditativní malbě a kresbě na papír se smíšenými technikami, včetně barevných a obyčejných tužek, olejových pastelů, měkkých grafitů, akvarelu, akrylu a fixů.

3.4. Reflexe procesu.

Tvorba je pro mě vždy způsobem i zdrojem reflexe. Tato práce sama o sobě byla reflexí.

Při kreslení ve veřejném prostoru jsem se cítila být součástí městské krajiny. Součástí zkušeností dalších lidí, kteří se mnou sdíleli veřejný prostor. Jedinou trapnost jsem pocítovala v okamžiku přechodu z role kolemjdoucího do jiné role umělkyně performance. Zastavit se a vytáhnout všechny materiály. Jakmile jsem začínala malovat, již mě netrápila pozornost nebo něco jiného - měly jsem měla právo tvořit. Nacházela jsem se v tomto změněném tvůrčím vědomí. Dřív jsem malovala na veřejných místech jen podle reality a malování abstrakce mi připadalo spíše jako

performance než jako malování, protože účel byl jiný. Jelikož se to nedělalo pro výsledek.

Jsem spokojená s výsledným konceptem. Mám pocit, že jsem urazila zajímavou cestu při krystalizaci koncepce. Vidím, jak moc jsem se zlepšila v přemýšlení o tom, co dělám a proč to dělám. Dokážu snadněji a rychleji zavrhnout dobré nápady, když vidím, že se do konkrétního projektu nehodí.

Hlavní novou zkušeností pro mě byla snaha zcela opustit své postoje akademické malby. Uvědomila jsem si, že pro mě jako osobu, která byla zvyklá na klasičtější přístup, bylo obtížné vzdát se kontroly nad procesem tvorby. Ignorovat touhu tvořit esteticky, nepřemýšlet o kompozici a dávat přednost něčemu jinému.

Přála bych si, abych měla více času na realizaci finálního konceptu, protože v něm vidím větší potenciál, než jsem měla čas uvolnit. Vidím, že bych mohla klidně pracovat dál v tomto směru. Více dokumentovat, rozvíjet aspekt performance, vrátit se k dírám jako nástroji, nechat myšlenky plynout.

4. SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

VALLEY. Burglar's trip, 2004. Dostupné z:

https://www.snapetales.com/index.php?fic_id=569.

VERWAY, Len. Rehearsal notes, 2017. Dostupné z:

<https://www.poetryfoundation.org/poems/155564/rehearsal-notes>.

WATTS, Alan. Cesta zenu, 2022. ISBN 978-80-7651-132-3.

VUONG, Ocean. On Earth We're Briefly Gorgeous, 2019. ISBN 978-80-7601-540-1.

GIBSON, Andea. Lord Of The Butterflies, 2018. ISBN 9781943735426.

ELKINS, James. Why Art Cannot Be Taught: A Handbook for Art Students, 2019. ISBN 9780252069505.

GRAHAM, G. Filosofie umění. Lukáš a syn (Barrister & Principal), 2000. ISBN 80-85947-53-6.

GOMBRICH, E. Umění a iluze: studie o psychologii obrazového znázorňování. Vyd. 1. Překlad Miroslava Gregorová, 1985. ISBN 01-525-85.

RUHRBERG, Karl. a kol. Umění 20. století, 2004. ISBN 80-7209-521-8.

WATTS, Alan. The Book – On the Taboo Against Knowing Who You Are, 1966. ISBN 80-900805-5-3.

5. RESUMÉ v češtině

Co chci tvořit? Jestli mám kontrolu nad tvůrčím procesem?

Kde mám kontrolu? Kde chci mít kontrolu?

Kde, v případě, že ji mám, kontrolu můžu opustit?

Když opustím, co zůstává?

Volný pád - znamená to, že padám a přiznávám, že klesám. Nevím, co dělám. Nikdo další to neví. Ani jeden z nás nemá "dospělé", jinak řečeno dalo by se říci objektivní znalosti. Každý žije podle naučených vzorců. Téměř veškerá naše kontrola je pouhou iluzí.

Volný pád - neznamena hodnocení skutečnosti jako negativní či pozitivní, ale pouze akceptace a uznání podmínek. Nemáme pod kontrolou nic. A zároveň máme každou vteřinou dohled nad svým jednáním. Každou vteřinu mám na výběr, zda se podřídím okolnostem či půjdu proti nim.

Tento projekt promítá pocit "go with the flow" - odevzdat se okamžiku, aniž bych se zcela vzdala odpovědnosti a kontroly. Výraz "volný pád" je další formulací konkrétního pocitu... pokusem najít metaforu.

Série čtvercových pláten, na kterých maluji v nejrůznějších prostředích znamená to, že zachycuji dané podmínky, které ovlivňují můj stav. Vědomě si vybírám místo, materiály a barevnou paletu a pak se nechávám ovlivnit vnějšími okolnostmi. Vzdávám se kontroly nad vším ostatním, aniž bych se snažila malovat úmyslně. Tím pádem, kontroluji různé aspekty díla. Nechávám se vést intuicí a nevím, jaký bude konečný výsledek.

Nespěchám, ale ani nezpomaluji. Přemýšlením o dalším kroku. Veškeré okolnosti, které nemohu ovlivnit. Přijímám jako nedílnou součást procesu. Dvakrát jsem byla vyhnána policií. V obou případech jsem odešla a nechala plátno ve stavu, v jakém bylo.

Každá tvůrčí práce je meditací. Přechod do nějakého jiného stavu vědomí. Ponoření se do práce, která existuje v trochu jiném stavu myšlení. Moje práce je tedy především o meditativním procesu. Je to pokus myslet jinak a nekontrolovat, co si "myslím".

6. RESUME

What do I want to create? Do I have control over my creative process?

Where do I have control? Where do I want to have control?

If I have control, can I let it go?

When I let go, what's left?

Freefall - means that I am falling, and I admit that, I embrace it. Yes, I don't know what I'm doing. And nobody does. No one has "adult", objective knowledge; everyone lives according to learned behavior patterns, to the need to make money, to the social expectations. Almost all of our control is an illusion.

Freefall - is not giving this fact negative or positive meaning, but merely an acceptance and acknowledgement. We control nothing. And at the same time, we are in control of our actions every second. Every second we have the choice of submitting to circumstances or going against them.

The project illustrates this meditative sense of "going with the flow" - surrendering to the moment without completely relinquishing responsibility and control.

A series contains square canvases, on which I paint in as many different environments as possible, capturing the environment and how it affects my condition. I consciously choose the location, materials and color palette. Then, I let the external circumstances influence me. I relinquish control over everything else and do not try to paint intentionally. This way, I control and let go of control over different aspects of the work. I don't know what the end result will be, I let my intuition lead me instead.

I don't rush, but I don't slow down by thinking about the next step either. I accept all the circumstances beyond my control as an integral part of the process. Twice I was asked to leave by the police. Both times I walked away and left the canvas as it was.

Every creation is a meditation. A transition into some other state of consciousness. An immersion into your work, in which you exist in a slightly different state of mind. This work is primarily about a meditative process. It's an attempt to think differently and not control what I "think".

7. SEZNAM PŘÍLOH

Příloha 1. - zimní klauzura, 2021. 130x150x175, 125x125x100 cm.

Příloha 2. - padající figury, 2023. 150x150, 70x30, 120x160 cm.

Příloha 3. - první díry, 2023-2024. 135x135, 140x140, cca 30x30, cca 25x25 cm.

Příloha 4. - díry a texturní pokusy, 2023. 70x35, 70x50, 35x20 cm.

Příloha 5. - sérii vystřihovacích prací, 2024. Z 155x100 do 65x65 + cca 30x30 cm.

Z 140x140 do 70x70 + cca 30x30 cm.

Příloha 6.1 - serie POLE, 2024. 150x150, 135x135, 125x125 cm.

Příloha 6.2 - serie DRÁHY, 2024. 95x95, 95x95, 120x120 cm.

Příloha 6.3 - serie DEPO2015, 2024. 110x110, 110x110 cm. + 30x110 cm.

Příloha 6.4 - NÁMĚSTÍ, 2024. 110x110 cm.

Příloha 6.5 - STAVEBNICTVÍ, 2024. 110x110 cm.

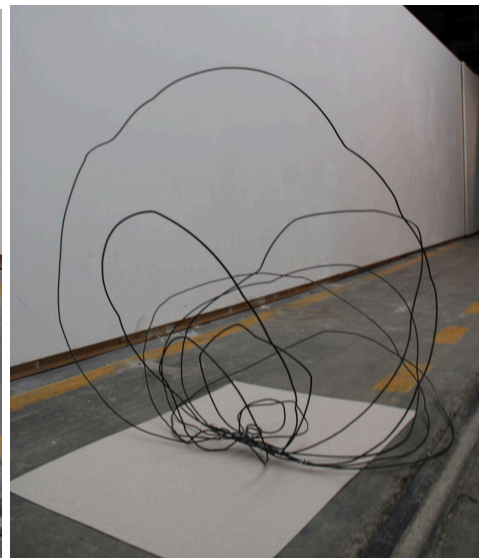
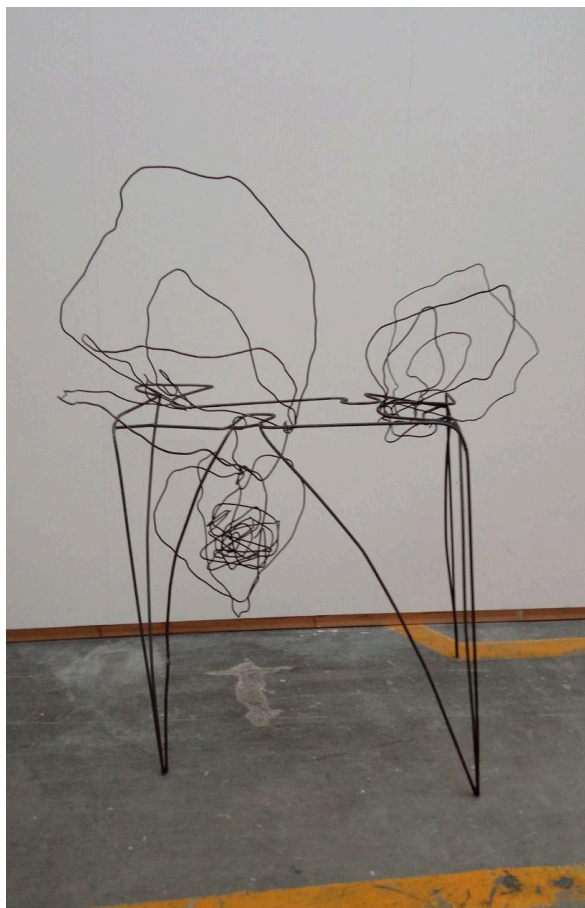
Příloha 6.6 - RECYKLACE ODPADU, 2024. 110x110 cm.

Příloha 7. - foto-documentace, 2024.

Příloha 8. - video-dokumentace, 2024. Dostupné z:

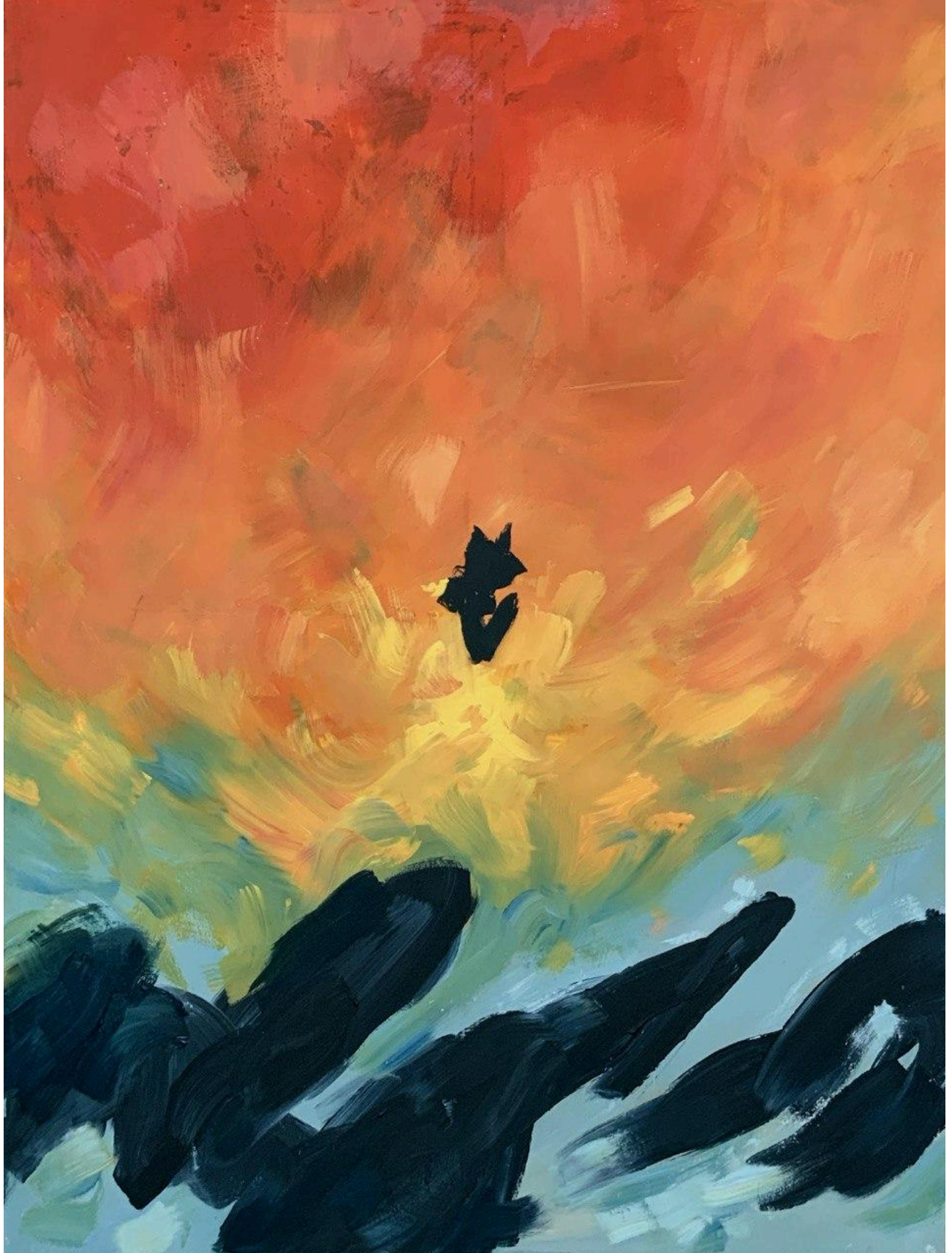
<https://drive.google.com/drive/u/1/folders/1-iK7OkHINyjnz-mUFP9iVfAkJJSAH8hY>

7.1. Seznam obrazových příloh.
Příloha 1. - zimní klauzura 2021.

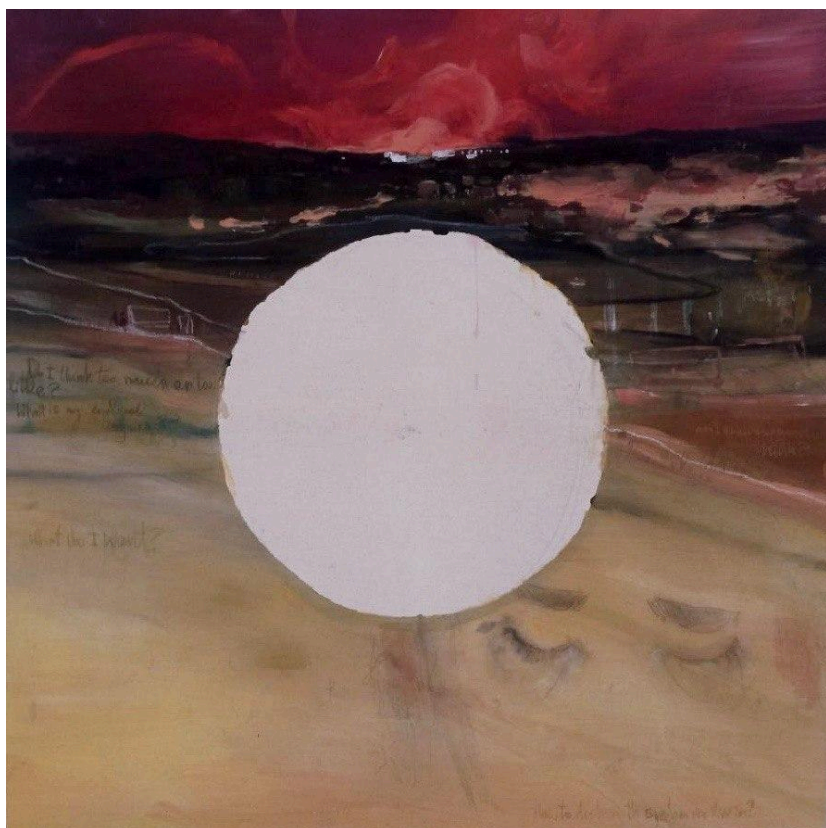
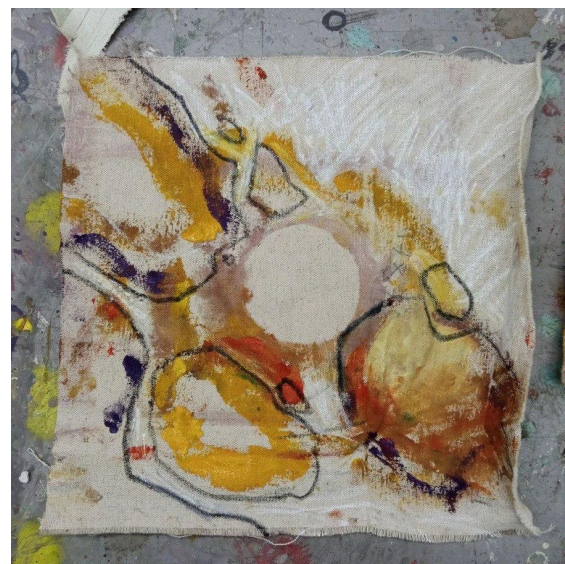
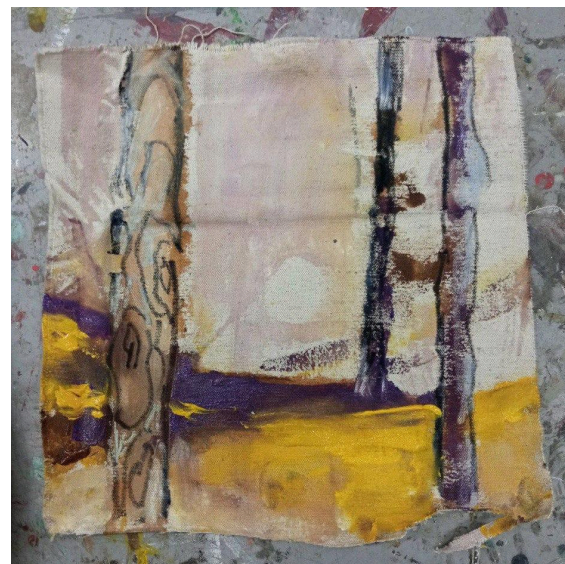

Příloha 2. - padající figury.

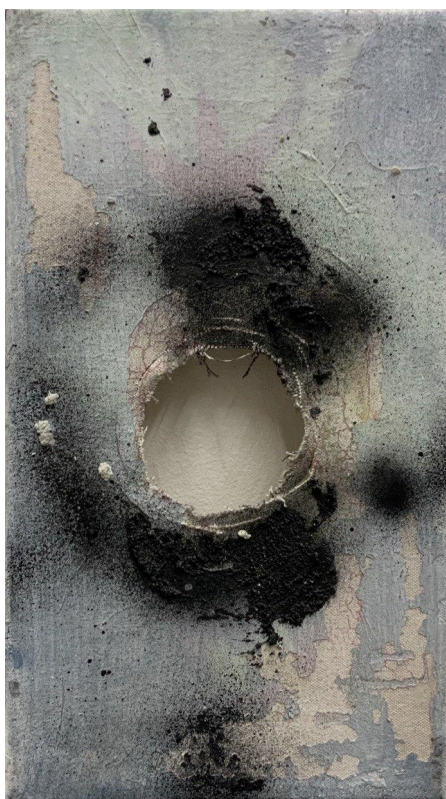

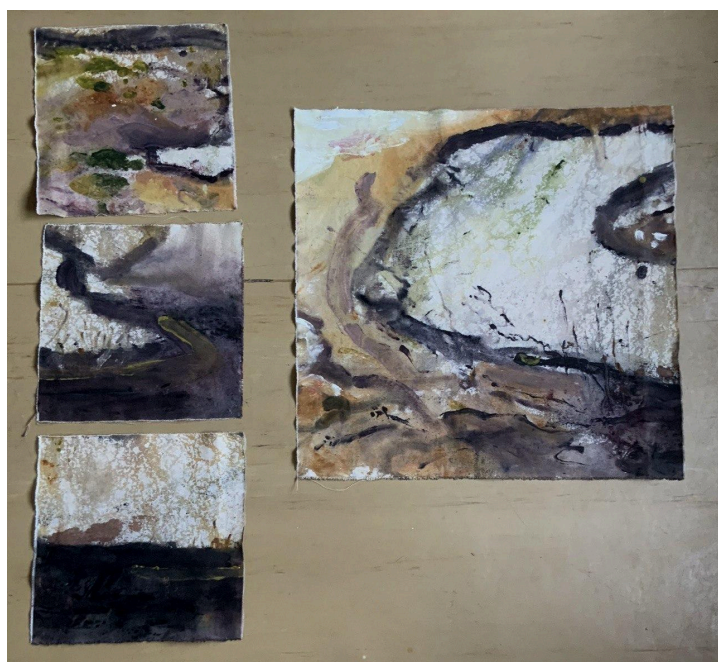
Příloha 3. - první díry.

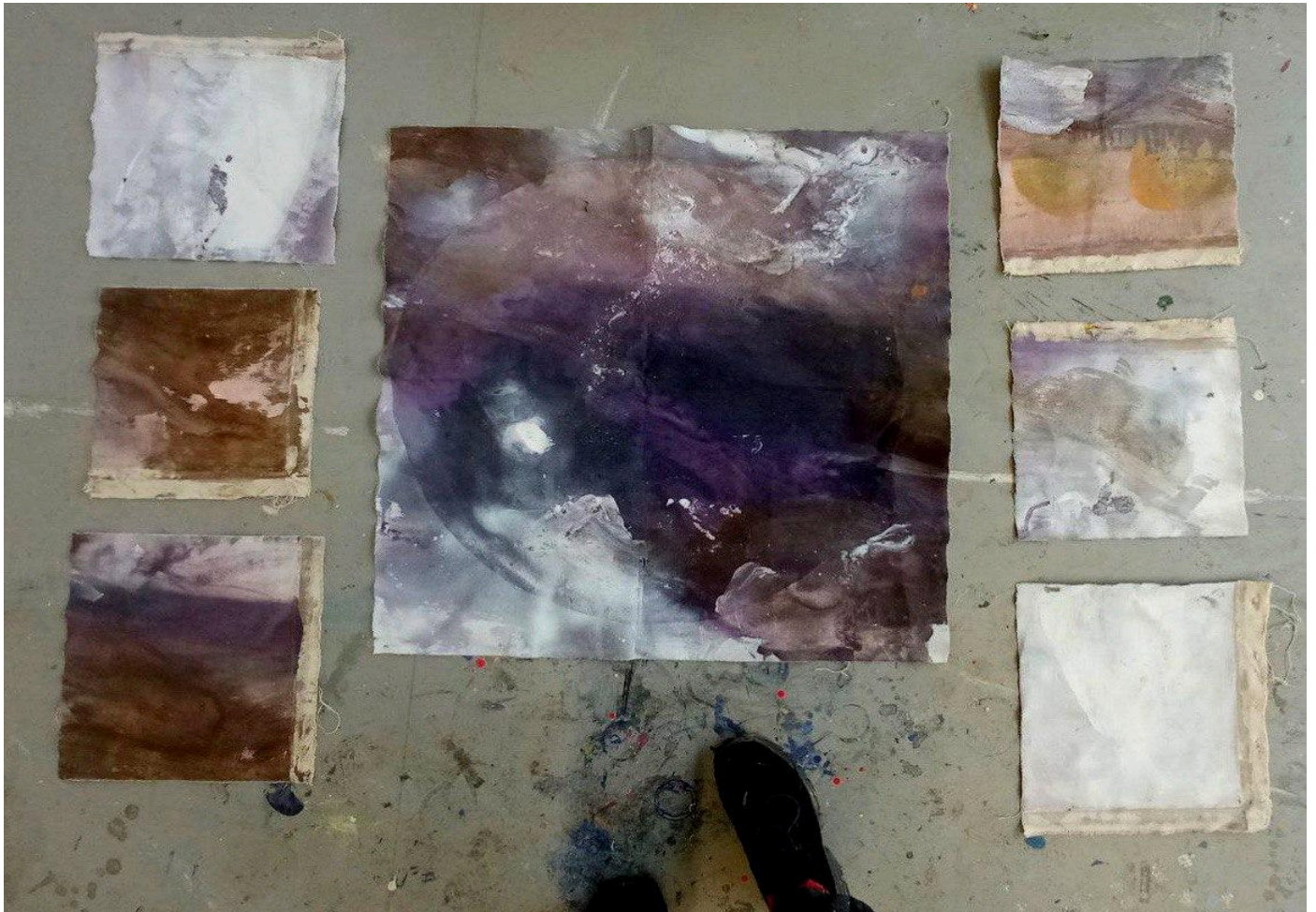

Příloha 4. - díry a texturní pokusy.

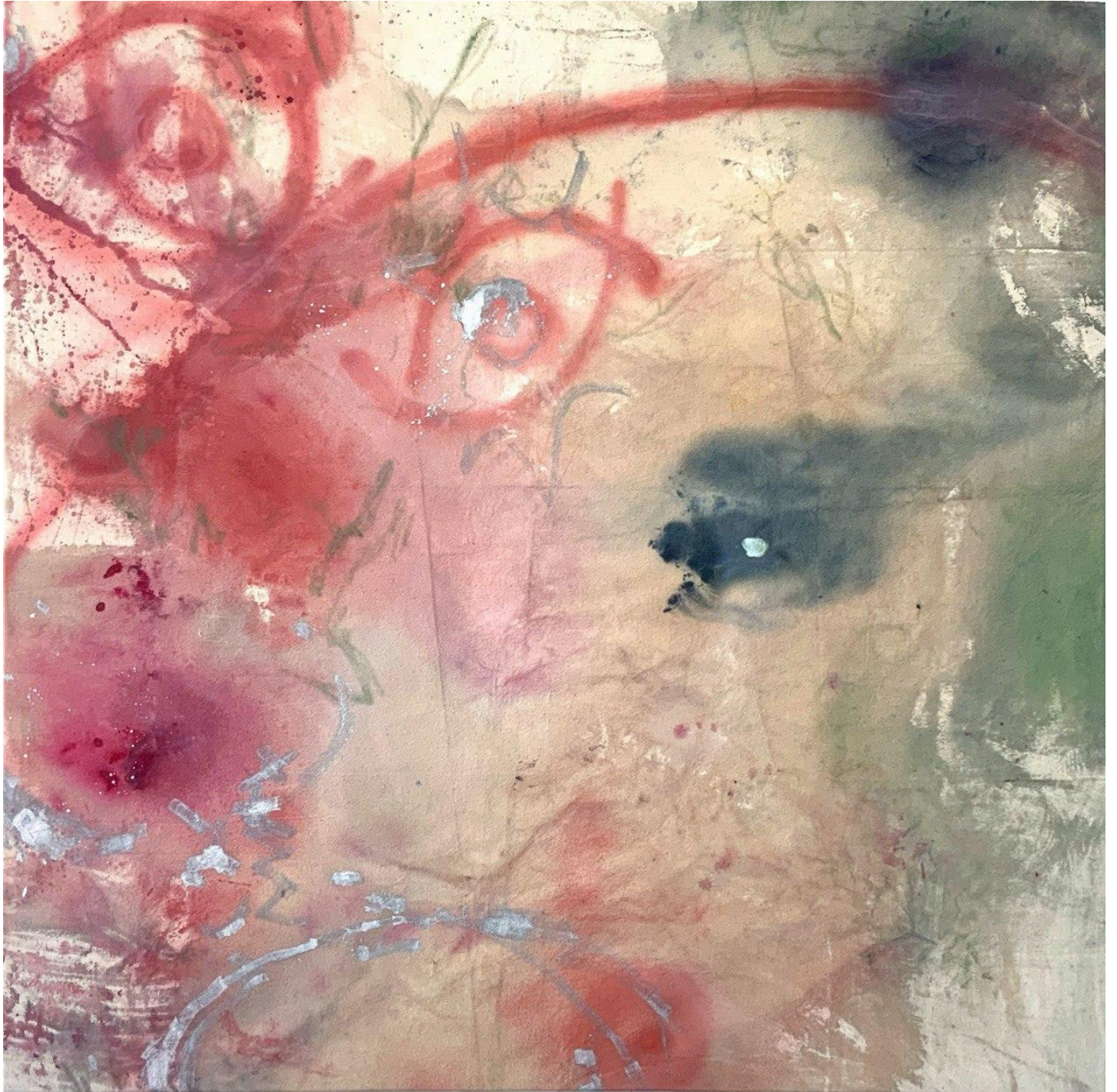
Příloha 5. - sérii vystřihovacích prací.

7.2. Seznam připravené práce.
Příloha 6.1 - serie POLE.

Příloha 6.2 - serie DRÁHY.

Příloha 6.3 - serie DEPO2015, 2024.

Příloha 6.4 - NÁMĚSTÍ, 2024.

Příloha 6.5 - STAVEBNICTVÍ, 2024.

Příloha 6.6 - RECYKLACE ODPADU, 2024.

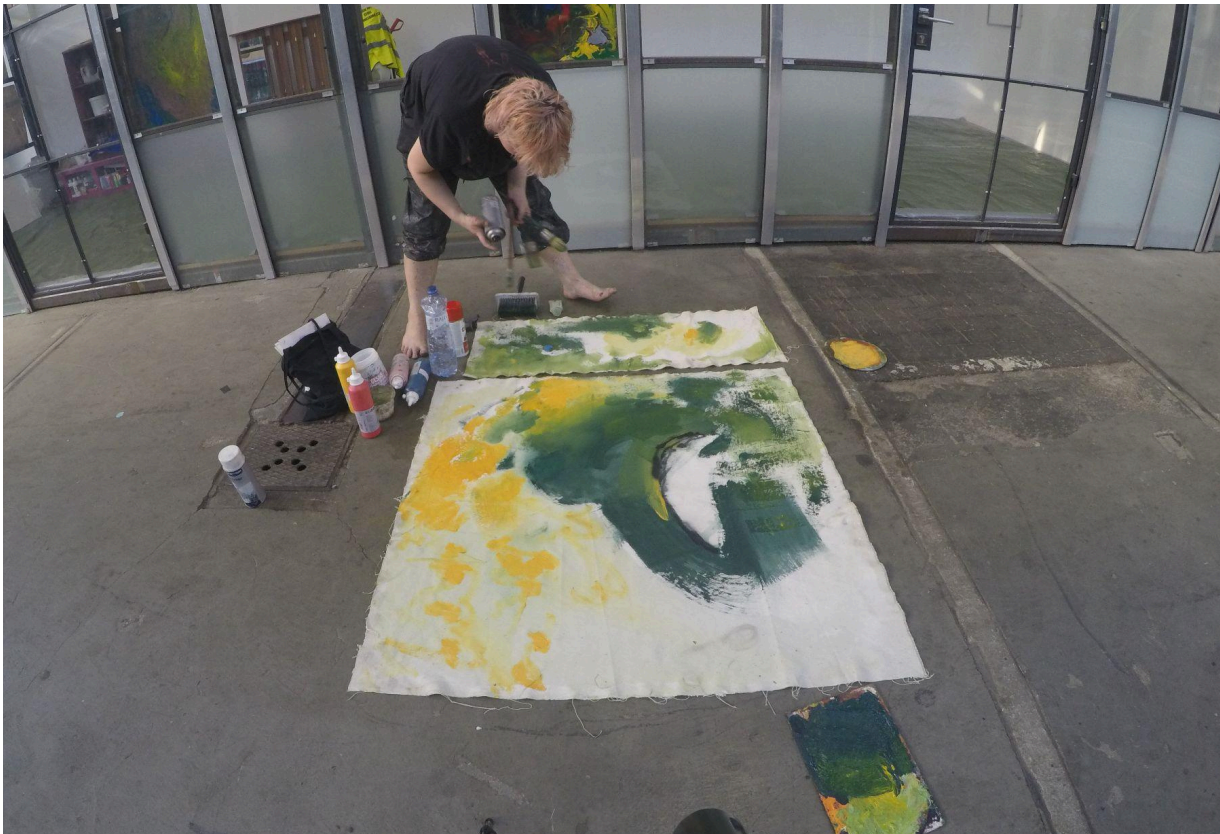

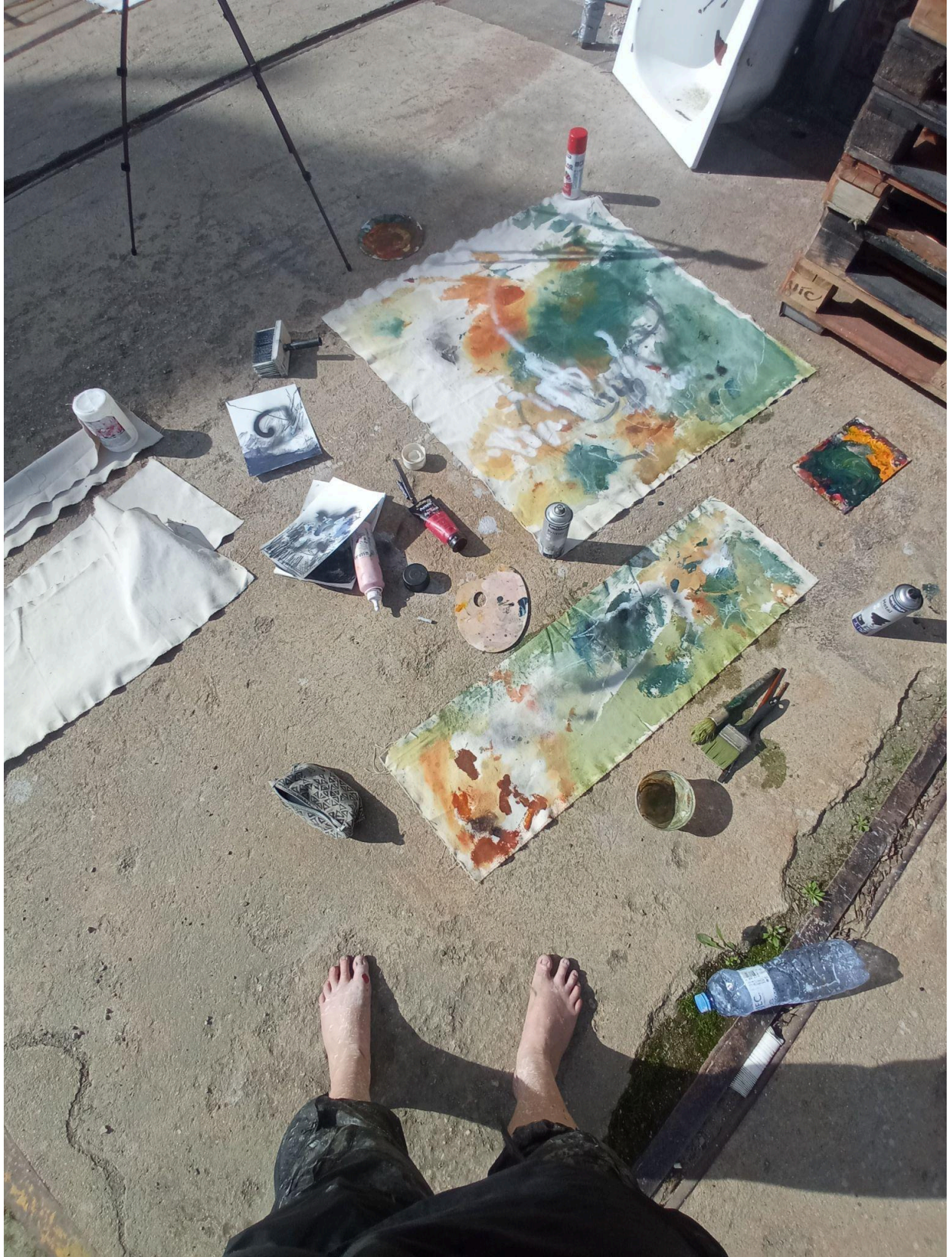
7.3. Foto-dokumentace.

Příloha 7. - foto-dokumentace procesu.

Příloha 8. - video-dokumentace, 2024. Dostupné z:

<https://drive.google.com/drive/u/1/folders/1-iK7OkHINyjnz-mUFP9iVfAkJJSAH8hY>